

Geloven maakt je sterk

'Als je in iets gelooft, voel je je sterker. Alle mensen hebben het volgens mij nodig in iets te geloven, al is dat niet voor iedereen de hemel of God. Maar mensen durven het ook niet altijd bekennen. Hoeveel mensen zijn er niet die afstand nemen van het geloof? Maar dan is er een begrafenis die hen raakt en dan slaat het om. Of ze vinden het toch belangrijk dat hun kind gedoopt wordt... als het geloof erin zit, gaat dat er niet zo snel uit!'

Will Tura, zanger
(in 'Met de jaren', Halewijn, 2010)

Meer weten?

Eindelijk thuis, Henri Nouwen, Lannoo, 2002
Katholieken. Wat ze geloven, Halewijn, 2006
Wat mogen we geloven?, Charles Delhez, Halewijn 2008
Wij christenen, Johan Konings, Halewijn, 2006

Deze folder wordt u aangeboden door:

Uitgave, april 2012

© Adveniat geloofseducatie, Baarn (NL), www.adveniat.nl, www.relboek.eu
Verdeling in België: Halewijn, Antwerpen, www.halewijn.info
Tekst: Charles-Eric Hauguel / Vertaling: Nelleke de Jong - van den Berg
Oorspronkelijke titel: *J'ai perdu la foi*, Fiches Croire © Bayard Presse, Parijs

Ik ben mijn geloof kwijt...

Folders GELOVEN

Antwoord op uw vragen over leven en geloof

3

Je geloof verliezen?

Als je op zeker moment bij jezelf en daarna tegen anderen zegt dat je je geloof kwijt bent, is dat vaak aan het einde van een heel proces. Je gelooft niet meer in een persoonlijke God die zich tot mensen richt. Eigenlijk denk je dat Hij niet bestaat, je verlaat de Kerk en laat dat wat zij onderricht achter je. Je gelooft niet meer in de grootse uitspraken van de geloofsbelijdenis: het eeuwig leven, de verrijzenis ... Wat een kinderachtige onzin allemaal ... Vaak ook knarst de vraag naar de zin van kwaad en lijden: 'Als God echt bestond, zou Hij dat niet allemaal laten gebeuren.'

Je helt langzaam over van geloof naar onverschilligheid: 'Het geloof, dat is niet meer

mijn ding, het laat me koud, het interesseert me niet meer.'
Ik ben mijn geloof kwijt...
Is dat wel zo?
Is het geloof iets dat je verliest zoals je portemonnee of je sleutels? ●

Wat is geloven eigenlijk?

Geloven komt tot uitdrukking in gewoontes: naar de nachtmis gaan, een kaarsje aansteken in de kerk. Maar geloven is meer dan dat. Het is het antwoord in volle vertrouwen op een oproep. Geloven ervaar je als een verlangen, als een reiken naar iemand, als een boven jezelf uitstijgen. Geloven is: in degene die jou 'aantrekt' de God van het evangelie herkennen, die je voorstelt voortaan samen de weg te gaan. Geloven is Hem je leven als antwoord geven. Maar vaak geloven we niet meer

dat God de afzender is van die oproep. Hebben we wel behoefte aan een God die ons aanspreekt, zoals een vriend een vriend aanspreekt? Niet altijd. Vaak hebben we zelfs goede redenen om niet meer te geloven ...

Geloof en duisternis

Dat God zich tot mensen richt is niet zomaar zichtbaar. Hoe kun je iemand horen die je niet ziet? Wiens aanwezigheid je maar moet aannemen? Het zou zoveel makkelijker zijn als Hij zich in het volle licht zou tonen. En toch... heel vaak is het een kwestie van je blik wat scherper stellen...

Geloof en verwondingen

Wie is niet ooit getroffen, geschokt door het gedrag van een priester, de houding van een christen? De schandalen die de Kerk recentelijk in opspraak hebben gebracht, doen de zaak ook geen goed ... Net zomin als de houding van de Kerk in de loop van de geschiedenis. De Kerk en individuele christenen hebben, als ieder mens, hun zwaktes en onvolmaaktheden.

Geloof en weigering

Bepaalde kerkelijke leerstellingen over seksualiteit, geboortebeperving of euthanasie bijvoorbeeld, vallen zwaar. Gelovigen

die zich er ongemakkelijk bij voelen of er tegen zijn, verlaten soms de Kerk. Waar bemoeien de paus en de bisschoppen zich mee, vragen zij vaak, maar ze doen geen moeite om te begrijpen wat paus en bisschoppen zeggen en waarom.

Geloof en twijfel

Je geloof kwijtraken is vaak eerder je geloof in twijfel trekken. Je gaat vragen stellen, aan jezelf, aan anderen. Je betwijfelt de waarheid van het evangelie. Of je verliest het vertrouwen in de Kerk. Die heeft immers de inhoud van het geloof dat ze geacht wordt door te geven ingewikkelder gemaakt met dogma's. Daar weiger je in te geloven. Maar: geloven is niet de rede loslaten, het is aanhaken aan overgeleverde waarheden die betekenis geven aan het leven,

en een beroep doen op je intelligentie.

Geloof en beproeving

Heel vaak zijn het ingrijpende gebeurtenissen in ons leven die ons van God verwijderen. Een kind dat ziek wordt, pijn heeft en sterft – dat is een drama, vooral als we intens hebben gebeden om genezing. Hoe kan een God van goedheid dat toestaan? De absurditeit van het leven springt ons in het gezicht en we keren ons woedend af. En toch ... hoeveel mensen getuigen van Gods liefde vanuit een diep verdriet?

En toch ...

Het zal duidelijk zijn: het is niet moeilijk je geloof te laten uitdoven. Want het is niet makkelijk 'geloof', dat ook 'vertrouwen' betekent, te behouden. Alle grote

heiligen spreken over hun twijfels, hun moeite met het gebed, de momenten dat de moed hun in de schoenen zonk, hoe ze het moesten bevechten ... Ook Paulus zegt dat geloven een 'gevecht' is. Er is inderdaad moed voor nodig om je geloof te behouden, tegen alles en iedereen in, om te blijven bidden, je steeds weer tot God te wenden, zelfs als dat moeilijk is en je er niets bij voelt, zelfs als je eigenlijk je lijden zou willen uitschreeuwen. Soms moet je op zoek naar antwoorden op je vragen, Bijbelteksten raadplegen, iemand ontmoeten die je weer 'zin geeft' in geloven. Vaak kalft het geloof af door onwetendheid of gemakzucht, maar dat betekent nog niet dat we niet op zoek zijn naar iets dat ons te boven gaat. En dat iets, dat de vorm kan aannemen van iemand, wordt vaak gegeven aan wie op zoek is gegaan. Wat een vreugdevolle dag zal dat zijn! ●

'God verflauwde' Opa

● 'O ja, zoiets heb ik ook meegemaakt. Ineens wordt God grijs, flauw. Erger nog: Hij lijkt uitgewist uit je leven. Ik schrok erg van het idee Hem voorgoed kwijt te zijn. Ik raakte ontzettend overstuur van de herinnering aan mijn jeugd, waarop God zo'n enorme stempel had gedrukt en die plotseling geen betekenis meer had. Maar ik ben wel tot Maria blijven bidden, 's avonds voor ik naar bed ging. Altijd. Zelfs toen ik als een grote egoïst maar wat rondzwalkte en 's zondags niet meer naar de mis ging.'

'Ik vergat te bidden' Dorien

● 'Jarenlang kwam ik niet toe aan werkelijk bidden. Het schoot erbij in. Toen besloot ik op een dag weer naar de mis te gaan. Het was afschuwelijk! Maandenlang huilde ik dikke tranen achter mijn zonnebril en elke dienst joeg ik er stapels papieren zakdoekjes doorheen. Het was een shocktherapie, elke zondag weer! Toen maakte ik kennis met mijn burens in de kerk, met de mensen achterin de

kerk (altijd dezelfde). Ik werd wat rustiger. Dus ging ik op een dag biechten, om weer te communie te kunnen gaan. Toen had ik het ritme weer te pakken.'

'Je geloof behouden, een gevecht' Pieter

● 'Ik weet niet of ik mijn geloof aan het verliezen ben. Ik denk wel eens dat ik het nooit gehad heb, dat mijn geloof nooit stevig is geweest. Je geloof behouden, het laten groeien, het is een gevecht. En natuurlijk zijn er in het leven momenten dat je het opgeeft, maar ik durf te beweren, misschien wel om mezelf ervan te overtuigen, dat God altijd zijn armen uitspreidt voor iedereen, wat ook je weg is.'

'God spreekt, zelfs als Hij zwijgt...' Benedictus XVI